

அந்த நாய்க்குட்டி

28

எங்கே?

புவை எஸ். ஆறுமுகம்

மகிழ்ச்சியைப் பிரசுரிப்பது

அந்த நாய்க்குட்டி எங்கே?

இப்போது, அடுத்ததாக, இந்தச் சிறுவர் - சிறுமியர் நூலும் வெளிவருகிறது. 'அந்த நாய்க்குட்டி எங்கே?', மற்றும் இளவரசி வாழ்க!' என்னும் முத்தான மூன்று நாவல்களைக் கொண்டது இந்நூல்: இதுவும் கட்டாயம் பேர் சொல்லும். மணிமேகலைப் பிரசுரத்தின் உடைமையாளர் சகோதரர்கள் திருவாளர்கள் வேளா தமிழ்வாணன் அவர்களுக்கும் ரவி தமிழ்வாணன் அவர்களுக்கும் நான் நிரம்பவும் கடமைப்பட்டவன்!

என்னுடைய எழுபத்தோராவது பிறந்த நாளை நினைவுகூரச் செய்யும் வகையில், என்னுடைய இவ்விரு நூல்களும் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன! - நான் பாக்கியவாந்தான்!

இடையில் நான் நோய்வாய்ப்பட்டுத் தனியார் மருத்துவமனை ஒன்றில் சிகிச்சை பெற்றிருந்த நாட்களில் என்னுடைய இவ்விரு நூல்களின் கைப்பிரதிகளை என் சார்பில் பதிப்பகத்தில் சேர்ப்பித்து உதவிய மெய்யன்பர் திரு. கு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களை நான் நாளும் பொழுதும் நன்றியுடன் நினைப்பேன்.

உங்கள் அன்பிற்குகந்த 'பூவை'யைக் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளாகப் பாராட்டியும் வாழ்த்தியும் வருகின்ற இலக்கிய ஆர்வலர்களாகிய உங்களை நான் மறந்துவிட மாட்டேன். நன்றி!

சென்னை - 600 045
25-6-1966.

அன்புடன்,
பூவை எஸ். ஆறுமுகம்

“ஓ, பேஷா வர்றேன். எனக்குக் கூட படத்திலே நடிக்க வேணும்னு ரொம்பவும் ஆசை. உன்கூட நடிக்கிறதுக்கு எனக்கு சந்தர்ப்பம் வந்தா, ரொம்பவும் குஷியாயிருக்கும். அத்தோட என் நாய்க்குட்டியையுங் கூடப் படத்திலே நடிக்கவச்சு, இதையும் ஒரு பெரிய ஸ்டாராக ஆக்கணும்!” என்றான் பூபாலன்.

அதே சமயம், வாசலிலே சினிமா விளம்பர காரர் ஒன்று போய்க் கொண்டிருந்தது. நாய்க்குட்டியைக் கீழே விட்டுவிட்டு, வெளியே ஓடினான் சிறுவன். சிறுமியும் தொடர்ந்து அவனுடன் ஓடினாள்.

விளம்பரத்தில் சிறுவன் சுதாகரின் படம் இருந்தது. ஒரு கணம் கண்ணை மூடிக்கொண்டான். சுதாகர் மாதிரி தானும் ஒரு ‘பால நட்சத்திரமாக’ ஆவது போன்ற இன்பக் காட்சிகள் தோன்றின.

பூங்கோதை அவன் தோளைத் தட்டி அழைத்ததும்தான், பூபாலனுக்குச் சுயநினைவு வந்தது.

“போகலாமா, கார் காத்திருக்குது?” என்று நினைவு படுத்தினாள் பூங்கோதை.

“இதோ. என் நாய்க்குட்டியையும் எடுத்துக்கிட்டு நொடியிலே ஓடியாந்துடுறேன்....!” என்று சொல்லிவிட்டு நாய்க்குட்டியைத் தேடினான் பூபாலன்.

ஆனால்—

“ஐயோ, நம்ப நாய்க்குட்டியை கார்ப்பரேஷன் நாய் வண்டியிலே தூக்கிப் போட்டுக்கிட்டுப் போயிட்டாங்களே!” என்று அலறினாள் பூபாலனின் தாய்.

“ஐயோ!” என்று கூப்பாடு போட்டவாறு, பூபாலன் வெறியிடித்தவனைப் போலத் தெருவிலே ஓடிக் கொண்டிருந்தான்.

“ஓ நிச்சயமாக!” என்று தலையைப் பலமாக ஆட்டினான் சிறுவன்.

“அல்லி!” அழைத்தார் சர்க்கஸ் உரிமையாளர்.

நீலத் திரையை நுனி விரலால் நீக்கிக் கொண்டு ஒரு சிறுமி வந்தாள். அவள் கையில் அழகிய நாய்க்குட்டி ஒன்று இருந்தது.

பூபாலன் கண் இமைக்காமல் அந்த நாய்க்குட்டியையே பார்த்தவாறு இருந்தான். அந்தச் சிறுமி நெருங்கி வந்தாள். பூபாலன் அந்த நாய்க்குட்டியைக் கை நீட்டி வாங்கினான். ஆனால் அது ‘வான்’ வான்’ என்று விடாமல் குரைத்தது.

அடுத்த கணம், “ஊஹூம், இது என் நாய்க்குட்டி இல்லவே இல்லை! என்னை ஏமாற்றப் பார்க்கிறீங்க. என் நாய்க்குட்டியா யிருந்தால், என்னைக் கண்டதும் வாலை ஆட்டுமே! என் நாய்க்குட்டியை எனக்கு அடையாளம் தெரியாதா? பொய் சொல்லி நீங்க என்னை ஏமாற்றப் பார்க்கிறீங்க...!” என்று கோபம் பொங்கப் பேசிவிட்டு அந்த பங்களாவிலிருந்து உடனடியாக வெளியேறினான் பூபாலன்.

4

அந்த ஸ்டூடியோ ஒளி வெள்ளத்தில் மிதந்து கொண்டிருந்தது.

பூபாலன் வியர்வையைச் சட்டைத் தலைப்பால் துடைத்து விட்டவாறு, கூர்க்காவின் முன் நின்றான். அவன் ஏதோ கேட்டான். பையன் என்னவோ சொன்னான். இருவருக்கும் இடையில் இந்தியும் தமிழும் உயிரை விட்டுக் கொண்டிருந்தன. கடைசியில் பூபாலன் சைகை காட்டி, தான் உள்ளே செல்ல வேண்டுமென்பதையும், அங்கு தன் தோழி பூங்கோதை இருக்கிறாள் என்பதையும் சொன்னான். ஒன்றும் பதில் சொல்லாமல்

பெற்றோரை வழியனுப்பி வைக்க ஸ்டூடியோவுக்கு வெளியே வந்தான் பூபாலன்.

அப்பொழுது ஸ்டூடியோ வாசலில் ஒரு கார் வந்து நின்றது. காரில் தன் பெற்றோர் ஏறிக் கொண்டதைக் கண்ட பூபாலன் வியப்பிற்குள்ளானான். அவனது வியப்பு அடங்குவதற்குள், அவனையும் கையைப்பிடித்து காருக்குள் அமர்த்திக் கொண்டான் அவனுடைய அப்பா.

பூபாலனுக்கு ஒன்றுமே விளங்கவில்லை. திரும்பிப் பார்த்தான். முன் ஆசனத்தில் அந்த, சர்க்கஸ் முதலாளி சுகுமார் விஷமப் புன்னகையுடன் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார்!

5

‘ஹ...ஹ...ஹா!’

ஐப்பானில்தானே ப்யூஜியாமா போன்ற எரிமலைகள் அதிகம் என்று புத்தகங்கள் பேசுகின்றன? இங்கே தண்டையார் பேட்டையில் எரிமலை எங்கிருந்து இப்படி வெடித்துச் சீறுகிறது; ஓங்காரச் சிரிப்புச் சிரிக்கிறது...?

பூபாலன் இப்படி எண்ணினான். இடது கையைத் தலைக்கு அணை கொடுத்து வெளித் திண்ணையில் படுத்திருந்தவன், வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு எழுந்தான்.

“தம்பி!”

‘எனக்கு அண்ணன் இல்லலையே, யாருக்கு என்னைத் தம்பி என்று கூப்பிட உரிமையிருக்குது.’

“தம்பி!...ஹஹஹா!”

“நன்றாகச் சிரிக்கிறீங்க! பாவம், நீங்கள் சினிமாவிலே சிரிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கவென்று இருக்க வேண்டியவர்.